

З БОЛЕМ У СЕРЦІ

21 березня 2001 р., на 57-му році пішов з життя Ростислав Миколайович Шандрук – хімік-професіонал, досвідчений викладач, принциповий і досвідчений керівник, щирий і відданий товариш, люблячий син і батько...

З його ім'ям увійшла в історію нашого університету ще одна славна сторінка.

Шандрук Р.М. народився 10 жовтня 1944 року в с. Гриньки Ланівецького району на Тернопільщині в сім'ї службовця. Молодим хлопцем, після закінчення із золотою медаллю школи у 1962 р., прийшов Ростислав в Кременецький педінститут. З 1963 по 1966 роки навчання перервалося обов'язковою на той час службою в армії. А відтоді, з 1966 і до самої смерті його життя було нерозривно пов'язане з *Alma mater*.

Ці роки були присвячені служінню освіті, колективу, рутинній організаційній роботі на рівні інституту і факультету, без якої неможливе процвітання навчального закладу.

Ростислав Миколайович користувався заслуженим авторитетом серед студентів і викладачів університету, його поважали за працьовитість, чуйність, справедливість, готовність в будь-який момент прийти на допомогу.

І поряд з усіма цими видами діяльності існувала творча наукова робота. В потужному науковому колективі хіміків і біохіміків природничого, а згодом хіміко-біологічного факультету Ростислав Миколайович був незамінною людиною. Він вивчав вуглеводний обмін в тваринному організмі, досліджував склад біологічно активних компонентів лікарських рослин, зміцнював експериментальну базу кафедри хімії.

А попри все це ми будемо пам'ятати його оксамитовий баритон, його улюблену пісню, в якій “бузковий туман над нами пропливає і він з чимось важливим прощається назавжди”. Упродовж років він мужньо боровся з тяжкою хворобою, намагався не звертати на неї уваги.

Нехай ці прощальні слова хоч трошки додадуть того, чого ми завинили йому за життя

Колектив кафедри хімії.